

ת"פ 42609/04/13 - מדינת ישראל נגד מחמד סלאמי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 42609-04-13 מדינת ישראל נ' סלאמי תת"ע 441-12-14 מדינת ישראל סלאמי תת"ע 15-04-1969 מדינת ישראל נ' סלאמי פל"א 61200861625 פ"ל 15-07-4019

בפני כב' השופט יצחק שמעוני

בעניין: מדינת ישראל

ע"י ענף תביעות ירושלים

המאשימה

משטרת ישראל

נגד

מחמד סלאמי

ע"י ב"כ עוה"ד מאיה גלעדי-ז'ולסון הנאשם

גזר דין

כתבי האישום

1. הנאשם, יליד שנת 1990, תושב ג'בל מוכבר בירושלים, הורשע על פי הודאתו, בעבירות המפורטות בחמישה כתבי אישום שעניינם הסעת שוהים בלתי חוקיים, נהיגה בזמן פסילה וב-4 עבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח.

להלן פירוט התיקים:

עמוד 1

2. בת"פ 42609-04-13 - הורשע הנאשם בעבירה שעניינה הסעת שב"ח ונהיגה בזמן פסילה, עבירות לפי סעיף 12 א(ג)(1) לפי חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952 וסעיף 67 לפקודת התעבורה(נוסח חדש) תשכ"א-1961 (להלן: "פקודת התעבורה").

ביום 11/8/11 בשעה 14:20 לערך, בכביש מס' 1 המוביל מירושלים לתל אביב, הסיע הנאשם 5 שוהים בלתי חוקיים מצור הדסה לכפר קאסם, שעה שהינו פסול מלהחזיק רישיון נהיגה.

בפ"א 61-2-0086162-5 - ביום 16.4.11 הורשע הנאשם בביצוע עבירת נהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 18.10.14, לפי סעיף 10א' לפקודת התעבורה ובנהיגה ללא ביטוח לפי סעיף 2א' לפקודת בטוח רכב מנועי(נוסח חדש) תש"ל-1970.

בתת"ע 4441-12-14 - הורשע הנאשם בביצוע עבירת נהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 16.4.11 ובנהיגה ללא ביטוח (עבירה מיום 1.12.14).

בתת"ע 1969-04-15 - הורשע הנאשם בביצוע עבירת נהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 16.4.11 ובנהיגה ללא ביטוח (עבירה מיום 12.1.15).

בפ"ל 4019-07-15 - הורשע הנאשם בביצוע עבירת נהיגה ברכב כאשר תוקף רישיון הנהיגה שלו פקע ביום 16.4.11 ובנהיגה ללא ביטוח (עבירה מיום 15.7.15).

תסקיר שירות המבחן

3. שירות המבחן ציין בתסקירו מיום 24/11/16 כי הנאשם בן 26 שנה, נשוי וממתין ללידת בנו הראשון, נמצא כיום בתנאי מעצר בבית קרובי משפחתו בג'בל מוכבר.

משפחת המוצא של הנאשם מתגוררת במחנה הפליטים שועפט ומונה שבעה ילדים. אביו של הנאשם נפטר ואמו סובלת מבעיות בריאותיות. הנאשם נשר מהמסגרת הלימודית בכיתה ח' ונאלץ לעבוד לצורך סיוע בפרנסת משפחתו.

תסקיר שירות המבחן מציין כי הנאשם נעדר הרשעות פליליות, אך לחובתו הרשעות קודמות בעבירות תעבורה שונות בהן, נהיגה בזמן פסילה, שימוש ברכב שנאסר לשימוש, אי ציות לאות שניתן על ידי שוטר במדים ונהיגה ברכב כשרשיון הנהיגה פקע מעל 12 חודשים.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם לקח אחריות חלקית על מעשיו והתקשה בבחינת השלכות מעשיו. כן ציין השירות כי הנאשם בעל נטיה להשליך את האחריות למעשיו על גורמים חיצוניים.

באשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, התרשמה קצינת המבחן כי מדובר בנאשם בעל אינטליגנציה גבוהה ושאיפה לניהול אורח חיים תקין ואשר הושפע מהתהליכים המשטרתיים והמשפטיים המתנהלים נגדו, אלו מהווים גורמים לשיקום.

לצד זאת כגורמי סיכון להישנות מעשי עבירה בעתיד צוין כי הנאשם התקשה לבחון את השלכות מעשיו ולהפעיל שיקול דעת מעמיק, הוא בעל סף תסכול נמוך ועלול להגיב באימפולסיביות.

נוכח הערכת שירות המבחן לפיה השמתו של הנאשם מאחורי סורג וברח תפגע קשות בו ובבני משפחתו הסמוכים על שולחנו, ממליץ שירות המבחן להסתפק בהשתת מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש

טענות המאשימה

4. ב"כ המאשימה התייחסה לנסיבות ביצוע עבירת הסעת השב"ח ולפגיעה בביטחון המדינה בהתייחס לתקופה המתוחה מבחינה בטחונית בעת הטיעונים לעונש, והפנתה לפסיקה רלוונטית. לטענתה, מתחם הענישה בעבירת הסעת השב"ח נע בין 3 ל-18 חודשי מאסר.

בנוגע לעבירת הנהיגה בפסילה, התייחסה המאשימה לסיכון הכרוך בעבירה וטענה למתחם ענישה הנע בין 15 ימי מאסר ל-20 חודשים, פסילת רישיון נהיגה לתקופה הנעה בין 6 עד 60 חודשים ועונשים נלווים ועתרה ל-15 חודשי מאסר.

בעניין עבירות הנהיגה ללא רישיון נהיגה, טענה המאשימה למתחם ענישה הנע בין חודשיים ל-7 חודשי מאסר.

בנוסף לאמור, בהפנותה לסעיף 40 א לפקודת התעבורה, טענה המאשימה לפסילת רישיון הנהיגה של הנאשם לתקופה בת 10 שנים, ועתרה להפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים שהושתה על הנאשם בתיק 1597/09 (תעבורה-ת"א) ופסילה מותנית בת 4 חודשים שהושתה עליו בתיק 272-02-10 (תעבורה-רמלה).

במאמר מוסגר, בטיעוניה לעונש התייחסה התביעה למתחם הענישה הנוהג בעבירה שעניינה נהיגה ללא רישיון רכב תקף המופיעה בכתב האישום בתיק תת"ע 1969-04-15. משהכרעת הדין שניתנה ביום 31/5/15 אינה כוללת את העבירה האמורה, התעלמתי מהטענות הנוגעות לעבירה זו.

טענות ההגנה

5. ב"כ הנאשם פתחה טיעוניה לעונש והתייחסה לנסיבות חייו האישיות של הנאשם, בהן הקשיים עמם נאלץ להתמודד בעקבות פטירת אביו.

כן ציינה הסנגורית את הודאת הנאשם בעבירות והאחריות שנטל, את גילו הצעיר בעת ביצוע עבירת הסעת השב"ח ועבירת הנהיגה בזמן פסילה, כן ציינה הסנגורית כי הנאשם התמסד בקשר נישואין ונמנע מביצוע עבירות, כשיקול

לקולא.

במסגרת שיקולי הענישה, מבקשת ב"כ הנאשם לתת את הדעת לכך שהנאשם שוהה במעצר בית מזו תקופה ארוכה.

לטענת ההגנה, מתחם הענישה בעבירת נהיגה בפסילה ובעבירת נהיגה ללא רישיון נהיגה נע בעבירה ראשונה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר.

בנסיבות העניין, ביקשה הסניגורית להתחשב במצבו של הנאשם, וככל שיוחלט על השתתת מאסר שלא בדרך של עבודות שירות, להשית עליו ענישה מתונה.

בדבריו האחרונים הביע הנאשם חרטה על מעשיו, סיפר כי נישא לאחרונה והוא מעוניין להשתלב בתעסוקה לאחר תקופה ארוכה בה הינו שוהה בתנאי מעצר בית. כן מסר הנאשם כי לאחר שרישיונו נשלל, איבד את מקור הכנסתו כנהג טרקטור בעיריית ירושלים.

מתחם העונש ההולם

6. ת"פ 42609-04-13 - הסעת שב"ח ונהיגה בזמן פסילה

הסעת שוהים בלתי חוקיים

הערך המוגן בעבירה של הסעת שב"ח הינו זכותה של המדינה להגן על בטחונה ולקבוע את זהות הבאים בשעריה.

רמת הענישה בגין עבירות הסעה, הלנה והעסקה הינה חמורה מזו של שהייה שלא כדין בהיותם של העבריינים "חוטאים ומחטיאים" (רע"פ 3173/09 מוחמד פראגין נ' מדינת ישראל) ומכאן גישת המחוקק ובתי המשפט שהחמירה עמם וקבעה כי העונש הראוי הינו מאסר בפועל (רע"פ 5198/01 ח'טיב נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 3674/04 אבו סאלם נ' מדינת ישראל נאמרו הדברים הבאים:

"...טרם בשלה העת לשינוי מדיניות הענישה המחמירה בעבירות נושא הדיון ברוח הילכת ח'טיב. מעשי הטרור הקשים עדיין מכים במדינה; הסיכון הטמון בהסעתם, בהלנתם ובהעסקתם של שוהים בלתי חוקיים המגיעים לישראל משיטחי יהודה, השומרון וחבל עזה לא נתפוגג; ומכאן ששיקולי הרתעה - הרתעת היחיד והרתעת הרבים - עדיין שיקולים הם ממעלה עליונה. ... המעשים שפורטו בסעיף 12א לחוק הכניסה - הלנה, העסקה והסעה של תושב האזור שנכנס לישראל, יושב בה או עובד בה, שלא כדין - הוגדרו מעשי עבירה שענשם בצדם כדי למנוע הגשת סיוע - ואפילו מתוך תמימות - למי שעלולים להיות מפגעים" (פרשת ח'טיב, 773-774); ומשנמצא לנו כי חרף סיכוני הביטחון הקשים ממשיכים ישראלים רבים לעבור על החוק ולסכן את חיי הזולת ואף את חייהם שלהם,

עמוד 4

נדרשים אנו להמשיך במדיניות המחמירה שנועדה להרתיע מפני ביצוע העבירות.

בה-בעת, וברוח דברים שאמרנו למעלה, נחזור ונזכור כי יישומה של מדיניות הענישה המחמירה ייעשה בכל מקרה לגופו. אפשר אף כי במקרים המתאימים נשרת את טובת הציבור באורח מיטבי בעונשים שאינם דווקא מאסר בפועל, אלא בתמהיל עונשים שהחוק מעמיד לבחירתם של בתי-המשפט."

בעפ"ג (מחוזי-י-ם) 56821-03-15 עזמי אל טלאקה נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 24/8/15), אישר בית המשפט המחוזי מתחם ענישה בעבירה שעניינה הסעת שב"ח, הנע בין מאסר מותנה עד 6 חודשי מאסר, בגין הסעת 4 נוסעי שב"ח לתוך שטחי ישראל. הנאשם באותו מקרה בעל עבר פלילי ישן בעבירה שאינה ממין העניין.

במקרה שלפנינו, מידת הפגיעה בערך המוגן הינה קלה-בינונית, משלא נטען כי מדובר בהסעה לצרכי בצע כסף ונוכח מספר הנוסעים, ומשאין מדובר בהסעה אל תוך שטחי מדינת ישראל, ועל כן אני סבור כי מתחם הענישה בעבירה שעניינה הסעת שב"ח בנסיבות דנן, נע בין מאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות.

7. נהיגה בזמן פסילה

הערך המוגן בעבירת נהיגה בפסילה הינו שלום הציבור וחשיבות הבטחת הציות לחוק ולהוראות מערכת השפיטה והאכיפה.

על פי הפסיקה הנוהגת, העונש הראוי בנהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל ועונש זה הינו הדרך היחידה למנוע מעשית את הישנות העבירה (ראה ע"פ 3129-08-07).

ברע"פ 7612/13 שמעון אמסלם נגד מדינת ישראל (מיום 18/3/14) נפסק:

"לא אחת בעבר, אישר בית משפט זה הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל לתקופות ממושכות על מורשעים בעבירה שעניינה נהיגה תחת פסילה, בעיקר כאשר מדובר בבעלי עבר פלילי ותעבורתי מכביד (ראו, מהעת האחרונה: רע"פ 5638/13 נכפולגר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (15.1.2014); רע"פ 321/14 סלאמה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (26.01.2014); רע"פ 1569/14 קרן פז נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2014)).".

מתחם הענישה בעבירה זו ינוע בין מאסר קצר למספר ימים ועד 3 חודשים אשר יכול שירוצו בדרך של עבודות שירות.

8. תת"ע 1969-04-15, תת"ע 4441-12-14, פ"ל 4019-07-15 ופ"א 61-2-0086162-5 - נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח

בתיקים אלו הורשע הנאשם ב-4 עבירות שעניינן נהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח. על אף זהות המעשים בכל אחד מכתבי האישום, הרי שלנוכח העובדה שמדובר באירועים שנעברו בפרקי זמן שונים לאורך השנים 2014-2015 יש לקבוע מתחם ענישה נפרד לכל אחד מהם.

נהיגה ללא רישיון נהיגה בתוקף מהווה פגיעה בערכים החברתיים של בטחון הציבור, החובה לציית לחוק ובאינטרס הציבורי, המחייב שהרשאה לנהוג על רכב תינתן על ידי גורמים מקצועיים שיבחנו כישוריו והתאמתו של אדם לנהוג ברכב.

בחנית מידת הפגיעה בערך המוגן מובילה למסקנה, כי בכל אחד מן האישומים הפגיעה בערך המוגן בינונית-גבוהה. הנאשם אמנם למד לנהוג ועבר את המבחנים המתאימים אלא שרישיון הנהיגה שלו פקע, לתקופות לא מבטלות, כאשר הנאשם נוהג ללא רישיון נהיגה כדבר שבשגרה, ועל אף שנתפס נוהג ללא רישיון נהיגה המשיך במעשיו, תוך זלזול בוטה בחוק, וללא מורא.

9. על חומרת העבירה של **נהיגה ללא רישיון** נאמר בפסיקה:

"עבירות נהיגה בפסילה, ללא ביטוח וללא רישיון, יש בהן לא רק דופי פלילי אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת... ומכל מקום הטלתם על קופת הציבור" (ראה: רע"פ 665/11 עלה אבו עמאר נ' מדינת ישראל).

ברע"פ 3149/11 בראנסי ראסם נ' מדינת ישראל כינה בית המשפט נהיגתו של נהג בלתי מורשה כ"**איום נע**" על הכביש בציינו כי יש להטיל ענישה ממשית אשר תהווה הרתעה ותמנע מעבריינים פוטנציאליים לנהוג ללא רישיון.

בחנית הענישה הנוהגת מלמדת כי בעבירות של נהיגה ללא רישיון נהיגה (פקיעת תוקף) הוטלו עונשים הנעים בין מאסר מותנה לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

בהתאם לכללי הבניית ענישה, אני סבור כי מתחם הענישה בכל אחד מכתבי האישום תת"ע 441-12-14, תת"ע 15-04-1969, פ"ל 15-07-4019 ופ"א 61200861625 נע בין מאסר מותנה לבין 30 יום מאסר בפועל, לרבות ריצוי בדרך של עבודות שירות.

העונש המתאים

10. הנאשם כיום בן 27 שנה, הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על ביצוען.

את העבירות בת"פ 42609-04-13 (הסעת שב"ח ונהיגה בזמן פסילה) ביצע הנאשם לפני 5.5 שנים לערך ואילו עבירות הנהיגה ללא רישיון נהיגה וללא ביטוח נעברו בין השנים 2014-2015.

עמוד 6

בעניינו של הנאשם נקבעו דיונים רבים, שהראשון בהם התקיים ביום 1.10.13.

הנאשם לא התייצב לדיונים רבים ללא סיבה מוצדקת, ובנסיבות אלה יש לדחות טענת הנאשם לעינוי דין.

הנאשם נעדר עבר פלילי, הוציא רישיון נהיגה בשנת 2008 ומאז צבר הרשעות רבות, בהן 4 הרשעות בגין נהיגה בזמן פסילה. הנאשם אף ריצה עונשי מאסר אך נראה כי אלו לא הביאו להרתעתו והוא הוסיף לנהוג בזמן פסילה.

תוך כדי ניהול ההליכים המשפטיים בתיקים שלפניי ובסמוך לאחר שחרורו ממאסר בן 5 חודשים שהושת עליו בתיק 3262-07-13 (בגין הרשעתו בעבירות נהיגה בזמן פסילה, נהיגה ללא רישיון נהיגה מתאים) ביצע הנאשם 4 עבירות נהיגה ללא רישיון נהיגה, עליהן הוא עומד לדין בתיקים שבפניי.

11. לצד אלו, נתתי דעתי לחלוף הזמן ממועד ביצוע העבירות, מבלי שנפתחו תיקי תעבורה נוספים לנאשם, לחרטה שביטא ולעובדה שנישא ואמור להפוך לאב בקרוב.

12. הנאשם הופנה לממונה על עבודות שירות בשב"ס אך לא התייצב. לפיכך יש לדון אותו לעונש מאסר לריצוי מאחורי סורג וברח.

13. בהתאם להוראת סעיף 40 א לפקודת התעבורה, משהורשע הנאשם 3 פעמים בעבירה שעניינה נהיגה בזמן פסילה במהלך 10 השנים שקדמו למועד ביצוע עבירה של נהיגה בזמן פסילה (בת"פ 42609-04-13), אין מנוס אלא להורות על פסילת רישיון הנהיגה שלו למשך 10 שנים.

הנאשם נוהג כבדרך שגרה ללא רישיון נהיגה וכשהוא פסול מלנהוג ואין לו כל מורא מפני הדין. במעשיו, מהווה הנאשם סיכון ממשי למשתמשים בדרך ולשלום הציבור בכללותו, ומשכך לא מצאתי להורות על קציבת תקופת הפסילה לזמן קצר יותר.

14. נוכח כל האמור לעיל, ולאחר ששקלתי את כל השיקולים לקולא ולחומרא, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. אני מורה על מאסרו של הנאשם למשך 7 חודשים בניכוי הימים ששהה במעצר בתיקים שבפניי. הנאשם יתייצב בבית המעצר במגרש הרוסים בירושלים ביום 28.5.17 בשעה 08:30.

ב. אני מורה על הפעלת עונש מאסר בן 3 חודשים שהושת על הנאשם בבית המשפט לתעבורה בירושלים ביום 9/9/2013 בתיק פ"ל 3262-07-13 לריצוי בחופף לעונש שנפסק בסעיף ב' לעיל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 10 שנים. הפסילה תחל מהיום ללא צורך

עמוד 7

בהפקדה.

- ד. מורה על הפעלת פסילה מותנית בת 6 חודשים שהושתה על הנאשם ביום 28/2/2010 במסגרת תיק פל (ת"א) 1597/09 וכן על הפעלת פסילה מותנית בת 3 חודשים שהושתה על הנאשם ביום 22/2/2010 במסגרת תיק פל (רמלה) 272-02-10. עונשים אלה יושתו בחופף זה לזה ובחופף לעונש הפסילה שהוטל על הנאשם בסעיף ג לעיל.
- ה. מאסר על תנאי לתקופה של 3 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על הוראות סעיף 10 (א) ו/או 67 לפקודת התעבורה תשכ"א-1961.
- ו. מאסר על תנאי לתקופה של 4 חודשים. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום עבירה שעניינה הסעת שב"ח לפי חוק הכניסה לישראל תשי"ב-1952.

העתק ישלח לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, 9.4.17, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד רועי קרדי הנאשם וב"כ הנאשם עו"ד מאיה גלעדי .